

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Roman Gherasimov împotriva Agenției ”Moldsilva”, intervenient accesoriu
Adrian Rotari, director interimar al ÎS „Întreprinderea pentru silvicultură
Soroca”

(anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilirea
în funcția deținută, încasarea salariului, repararea prejudiciului moral)

împotriva deciziei din 23 iulie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-822/25
NR. PIGD 2-24037346-01-2ra-17112025-1)

Reluarea automată a conținutului cererii de apel în cererea de recurs duce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel, motiv pentru care recursul este vădit neîntemeiat.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Hlevițcaia)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin)

11 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de avocatul Ion Ailoi, în interesele lui Roman Gherasimov,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 2 aprilie 2024, avocatul Ion Ailai, în interesele lui Roman Gherasimov a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Agenției „Moldsilva”, prin care a solicitat:

- anularea ordinului Agenției „Moldsilva” nr. 1 din 2 ianuarie 2024 prin care s-a dispus aplicarea sancțiunii disciplinare- „concedierea lui Gherasimov Roman, director al ÎS „Întreprinderea pentru silvicultura Soroca”, cu desfacerea contractului individual de muncă nr. ***** din *****”;

- restabilirea lui Gherasimov Roman în funcția anterior deținută de director al Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru silvicultura Soroca” a Agenției „Moldsilva”;

- încasarea din contul Agenției „Moldsilva” în beneficiul lui Roman Gherasimov a salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu 2 ianuarie 2024 până la data restabilii în funcție;

- încasarea din contul Agenției „Moldsilva” în beneficiul lui Roman Gherasimov, a prejudiciului moral în mărime de 5 salarii medii lunare;

- încasarea cheltuielilor de judecată în legătură cu examinarea prezentului litigiu.

2. Reclamantul a indicat că, la 3 ianuarie 2024 i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 1 din 2 ianuarie 2024 emis de Agenția „Moldsilva”, prin care i s-a aplicat sancțiunea disciplinară a concedierii din funcția de director al ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultura Soroca”, cu încetarea contractului individual de muncă nr. ***** din ***** , începând cu 3 ianuarie 2024.

3. Potrivit reclamantului, la 26 mai 2023, în baza ordinului Agenției „Moldsilva” nr. 117, o comisie de serviciu a verificat activitatea întreprinderii, constatând mai multe nereguli, inclusiv: utilizarea combustibilului și a unităților de transport, încheierea și achitarea unei facturi de 39 132,7 lei fără contract de prestări servicii, neconcordanțe între datele de consum și vitezometru pentru unele automobile și un neajuns de producție lemnoasă estimat la 415 785,6 lei. Rezultatele verificării au fost comunicate Consiliului de administrare al întreprinderii la 7 august 2023, iar la 11 septembrie 2023 acesta a propus fondatorului demiterea lui Roman Gherasimov din funcția de administrator. La 2 ianuarie 2024, directorul Agenției „Moldsilva” a emis ordinul nr. 1 prin care s-a

dispus concedierea reclamantului, stabilindu-se totodată obligația de transmitere a bunurilor întreprinderii și depunerea declarației de avere.

4. Reclamantul consideră ordinul ilegal și nefondat. Acesta susține că actul nu indică temeiul concret al concedierii din lista prevăzută de art. 86 alin. (1) lit. g)–r) din Codul muncii, fiind încălcate cerințele legale privind indicarea exactă a temeiului juridic al încetării contractului de muncă. De asemenea, reclamantul contestă constatarea privind încălcarea regulilor de achiziții publice, menționând că, potrivit legislației, achizițiile de până la 50 000 lei pot fi efectuate direct în baza facturii. Totodată, acesta pune la îndoială corectitudinea inventarierii masei lemnoase și competența membrilor comisiei de verificare. Reclamantul mai invocă faptul că sancțiunea disciplinară a fost aplicată peste termenul prevăzut de Codul muncii și fără solicitarea opiniei consultative a sindicatului, deși acesta este membru al Federației Sindicale „Sindsilva”.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea din 31 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 8 august 2024, avocatul Ion Ailai, în interesele lui Roman Gherasimov a depus apel împotriva hotărârii din 31 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 23 iulie 2025, Curtea de Apel Centru a respins apelul declarat de avocatul Ion Ailai, în interesele lui Roman Gherasimov și a menținut hotărârea din 31 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

8. Curtea de Apel a menționat că, în virtutea obligațiilor sale, salariatul Gherasimov Roman, activând în funcția de director al Întreprinderii pentru Silvicultură „Soroca”, a dat dovadă de iresponsabilitate la compartimentul corectitudinii conducerii și funcționării întreprinderii, asigurării integrității, folosirii eficiente și dezvoltării bunurilor întreprinderii, fapt care a dus la cauzarea unui prejudiciu considerabil în valoare de aproximativ 1 795 809 lei. De asemenea, în urma verificării stocurilor de masă lemnoasă la cantonul nr. 4, ocolul silvic Cuhurești din cadrul Întreprinderii pentru Silvicultură „Soroca”, au fost depistate neajunsuri de producție forestieră față de evidența contabilă, iar conform catalogului de prețuri prejudiciul constituie 415 785,6 lei. Toate aceste acțiuni sunt descrise în conținutul ordinului Agenției „Moldsilva” nr. 1 din 2 ianuarie 2024 privind aplicarea sancțiunii disciplinare.

9. În acest sens, instanța de fond corect a punctat că drept temei de aplicare a sancțiunii disciplinare „concedierea” a fost reținute prevederile art. 206 alin. (1) lit. d) în coroborare cu art. 86 alin. (1) lit. p) din Codul muncii, unde este indicat expres că pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat sancțiunea disciplinară - concedierea (în temeiurile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. g)-r).

10. Referitor la expirarea termenului de prescripție pentru aplicarea sancțiunii disciplinare, instanța de apel a susținut constatările primei instanțe, care a reținut că, prin ordinul Agenției „Moldsilva” nr. 117 din 26 mai 2023, a fost constituită o comisie pentru efectuarea anchetei de serviciu privind verificarea activității Î.S. „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca”. În urma controlului, la 20 iunie 2023 a fost întocmită o notă informativă, iar prin procesul-verbal nr. 9 din 11 septembrie 2023 Consiliul de administrare a propus concedierea lui Gherasimov Roman din funcția de director. Din actele cauzei rezultă că Gherasimov Roman s-a aflat în concediu medical în mai multe perioade între 26 iunie și 29 decembrie 2023. Prin urmare, în temeiul art. 86 alin. (2) din Codul muncii, care interzice concedierea salariatului în perioada concediului medical, angajatorul a emis ordinul de concediere la revenirea acestuia din concediu.

11. Totodată, instanța de apel a reținut că, deși reclamantul a contestat ordinul de concediere, acesta nu a combătut faptele și circumstanțele care au stat la baza aplicării sancțiunii disciplinare. Completul judiciar a constatat că procedura disciplinară a fost respectată, fapta este gravă și se încadrează în prevederile art. 86 alin. (1) lit. g)–r) din Codul muncii, iar prejudiciul constatat a fost stabilit conform legii. În aceste condiții, instanța de apel a concluzionat că sancțiunea disciplinară a fost aplicată cu respectarea art. 206 alin. (5) din Codul muncii, fiind proporțională cu gravitatea abaterii și cu gradul de vinovăție al lui Roman Gherasimov, care nu și-a îndeplinit corespunzător obligațiile de serviciu prevăzute în fișa postului și în contractul privind răspunderea materială individuală deplină. Prin urmare, instanța de apel nu a constatat încălcări privind legalitatea ordinului Agenției „Moldsilva” nr. 1 din 2 ianuarie 2024 privind aplicarea sancțiunii disciplinare de concediere.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

12. La 17 noiembrie 2025, avocatul Ion Ailai, în interesele lui Roman Gherasimov, a declarat recurs împotriva deciziei din 23 iulie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 31 iulie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru; anularea ordinului Agenției „Moldsilva” nr. 1 din 2 ianuarie 2024; restabilirea lui Gherasimov Roman în funcția anterior deținută de director; încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu 2 ianuarie 2024 până la data restabilirii în funcție; precum și încasarea cheltuielilor de judecată aferente examinării prezentului litigiu.

13. În esență, prin motivarea recursului, cu reiterarea argumentelor de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată și în apel, recurentul invocă faptul că decizia instanței de apel este arbitrară și se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, fapt care lezează grav dreptul recurentului la un proces echitabil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

14. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

15. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

16. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

17. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

18. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

19. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la data de 23 iulie 2025 (f.d. 114). Decizia motivată a instanței de apel a

fost comunicată participanților la proces la data de 17 septembrie 2025 (f.d. 130). În aceste condiții, recursul declarat de avocatul Ion Ailai, în interesele lui Roman Gherasimov la data de 17 noiembrie 2025, se consideră a fi depuse în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

20. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

21. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

22. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

23. În speță, avocatul Ion Ailai, în interesele lui Roman Gherasimov, a depus o cerere de recurs cu conținut asemănător cu cererea de chemare în judecată (f.d. 3-8) și cu cererea de apel (f.d. 82-88). Argumentelor invocate de către recurent li s-a dat un răspuns detaliat și clar în actele judecătorești contestate.

24. Instanța de recurs observă că temeiurile de apel (art. 386–388 din Codul de procedură civilă) și temeiurile de recurs (art. 432 din Codul de procedură civilă) sunt diferite, ceea ce presupune, în mod firesc, un conținut distinct al cererilor. Reluarea automată a cererii de apel în recurs denotă lipsa unor elemente noi și înseamnă anticiparea unor critici față de o decizie ce nu fusese încă pronunțată.

25. O astfel de conduită procesuală, materializată prin reiterări formale ale poziției procesuale exprimate anterior, fără o critică reală și punctuală a raționamentului deciziei instanței de apel, conduce la concluzia că recurentul nu a oferit Curții Supreme de Justiție argumente corespunzătoare pentru analiza legalității deciziei instanței de apel. Aceeași interpretare a fost consacrată și în jurisprudența recentă a Curții Supreme de Justiție (a se vedea încheierea [nr. 2ra-183/25](#) din 6 august 2025, [nr. 2ra-357/24](#) din 22 octombrie 2025).

26. În speță, recurentul a făcut trimitere la prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, invocând faptul că decizia instanței de apel este arbitrară și se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, fapt care lezează grav dreptul recurentului la un proces echitabil.

27. Articolul 442 din Codul de procedură civilă prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală.

28. Pentru a admite un recurs în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, recurentul urmează să probeze că decizia instanței de apel este „arbitrară”, sau se „bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. Este posibil ca o hotărâre judecătorească să fie în același timp „arbitrară” și „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor”. Totuși, fiecare din cele două sintagme urmează a fi examinate separat. Suntem în prezența unei hotărâri judecătorești arbitrare sau vădit nerezonabile atunci când instanța a comis o eroare de drept sau de fapt pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite vreodată, inclusiv când hotărârea judecătorească nu are nicio bază legală și nu stabilește nici o legătură între faptele litigiului, legea aplicabilă și rezultatul procedurii. Totodată, nu este suficient ca aprecierea să fie nerezonabilă. Ea trebuie să fie „vădit nerezonabilă”, adică să fie evidentă pentru un profesionist și să nu poată fi explicată rațional. De asemenea, această eroare trebuie să fie determinantă pentru soluția din hotărârea contestată. Îi revine recurentului obligația să convingă instanța de recurs că aceste elemente sunt întrunite.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

30. Or, potrivit art. 442 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța de recurs este ținută de modul în care au fost apreciate probele de instanțele inferioare, cu excepția situației în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) – hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

31. În prezenta cauză, instanțele inferioare au analizat în mod detaliat și exhaustiv toate argumentele de fapt și de drept invocate de părți, iar criticile formulate în recurs nu sunt de natură să răstoarne constatările instanței de apel, acestea limitându-se, în esență, la exprimarea unui simplu dezacord față de aprecierea probelor și soluțiile pronunțate în cauză, fără a evidenția veritabile motive de nelegalitate.

32. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

33. În concluzie, Curtea Supremă de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Ion Ailai, în interesele lui Roman Gherasimov este vădit neîntemeiat, prin urmare inadmisibil, din motiv că repetă conținutul cererii de apel, fără a aduce critici substanțiale deciziei instanței de apel.

34. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Ion Ailai, în interesele lui Roman Gherasimov.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat